

Ejendomsskyld ligge i den Dvaletilstand, hvori det befinder sig oppe i Landstinget, og saa afvente, om den ender med Liv eller Død.

Den Begrænsning, som Folketinget havde ment i § 6 at maatte sætte ind med Hensyn til Retten til Skattenedsættelse for Selskaber, hvis Merindtægt helt eller delvis beror paa Udbytte fra andre Selskaber, nemlig den Begrænsning, at det skulde være mindst 80 pCt. af Papirerne i et eller flere Selskaber, som det paagældende Selskab ejede, har Landstinget ment burde udgaa, saaledes at Regelen bliver den samme, som findes i den nugældende overordentlige Skattelov. Ved et Replikskifte mellem Finansministeren og Landstingets Ordfører er det slaaet fast, at derved ikke menes, at almindelige Forretninger med Aktier, saadanne Forretninger, som naturligt foretages af visse Arter af Pengeinstitutter, skal kunne berettigede til en saadan Fritagelse, men at Retten til Fritagelse kun skal kunne gives saadanne Selskaber, som i Virkeligheden ejer de andre Selskaber, der er Tale om.

I Lovforslagets § 8 er Indtægtstillægs-skatten, som efter Folketingets Forslag først begyndte ved 10,000 Kr., af Landstinget ført ned til 8,000 Kr., og Tillæget til Formueskatten, som efter Folketingets Forslag først begyndte ved 30,000 Kr., er ført ned til 24,000 Kr. For Indtægtsskatten er der saa indført en ny Sats for disse Indtægter mellem 8,000 og 10,000 Kr., nemlig 0,10 pCt., Formueskatten opkræves derimod efter samme Minimums-sats 0,10 p. m. som ved Formuer paa fra 30,000 Kr. til 50,000 Kr. Idet jeg paa Udvalgets Vegne foreslaar at acceptere disse Ændringer, maa jeg maaske personlig have Lov til at sige, at jeg ikke er glad ved dem, for saa vidt angaar Udvidelsen af Tillægsindtægtsskatten. Den oprindelige Tanke med denne Skat var, at den skulde ramme Samfundets velstillede, men ved denne Nedbringelse af Grænsen vil Skatten komme til at ramme langt ind i de fastlønnedes Lag, og det er dem, som i Forvejen har mest ondt ved at klare de nye tyngende Forhold. Men, som sagt, det er en rent personlig Bemærkning; paa Udvalgets Vegne maa jeg foreslaa at acceptere Ændringen.

I samme Paragraf er der foretaget en formel Ændring med Hensyn til Selskabers Tillægs-skat. Hensigten med Ændringen er at tydeliggøre, hvad Folketinget havde foreslaaet og ikke andet. Jeg kan ikke se,

at det er blevet tydeligere, men da alle Partier er enige om, hvad Regelen skal betyde, nemlig det samme som Tanken i Folketingets Affattelse, skal jeg ikke urgere, at vi forsøger paa en tredje Maade at formulere det tydeligere.

§ 10 er blevet formelt forbedret ved to smaa Ændringer. I § 12 har Landstinget foreslaaet den Ændring, at Tillægs-skatten skal kunne bringes i Fradrag ved Beregningen af den skattepligtige Indkomst, og da Folketingets Udvalg indgaa herpaa, skal vi ikke indvende noget mod Formuleringen hverken af første eller andet Stykke. Jeg vil imidlertid benytte Lejligheden her til at indskyde den Bemærkning, at Udtrykkene i Folketingets Betænkning vedrørende dette Punkt af denne Paragraf ikke var fuldkommen adækvate. Det er kun en lille Unøjagtighed, det drejer sig om, men da den har givet Anledning til visse Vanskeligheder, vil jeg rette den med det samme. I Folketingets Betænkning stod der: „Efter Ændringsforslag Nr. 14 vil den overordentlige Indkomstskat for 1917—18 ikke kunne bringes i Fradrag ved Beregningen af Kommuneskat, hvilket er en Udvidelse af Lovforslagets Regel, der alene gav saadan Regel for Statsskat“. Dette er rigtigt, men det kan forstaaes, som om der var indført en ny Regel, og det er der ikke. Meningen var kun, at det ikke tidligere udtrykkeligt stod i Loven.

Endelig er der den midlertidige Bestemmelse i § 17. Efter Folketingets Affattelse gav den en midlertidig Forhøjelse af det skattefrie Fradrag efter Skattelovens § 8. Landstinget derimod rører ikke ved Skattelovens § 8, men nedsætter Skatteprocenten i § 1 fra 1,4 pCt. til 0,5 pCt. for Indtægter under 1,000 Kr. Enhver kan se Mangelen ved denne Ændring, nemlig at Springet fra Procenten for Indtægter under 1,000 Kr. til Indtægter mellem 1,000 og 2,000 Kr. — og disse Indtægter hidrører væsentlig fra de samme Samfundslag — er forholdsvis glubende stort, nemlig fra 0,5 pCt. til 1,4 pCt., overhovedet det største Spring, som findes i Skatteskalaen, og det kan vist overhovedet kun forsvares derved, at det er en ren midlertidig Foranstaltning. Den fuldstændige Fritagelse for Skat, som var tilsigtet af Folketinget, opnaas heller ikke. Men Folketingets Affattelse havde jo ogsaa sine Mangler. Paa den ene Side den, at den medførte en Formindskelse af Skattens Provenu paa 1,300,000 Kr., hvoraf kun de 65,000 Kr. kom de ringest stillede til